

Divertisment

Cum să fii cool vara asta

În fiecare an, la Iași, se organizează pe plan național festivalul de modă „Romanian Fashion Week”, unul dintre cele mai interesante evenimente mondene din țara noastră.

Din ediția din acest an a evenimentului am reținut că vara aceasta, în materie de culori, se poartă nuanțele pastel, dar și roz, bleu, galben, vernil, crem. Nu lipsesc nici culorile tari: roșu, verde, orange, indigo și, bineînțeles, eternul alb-negru.

În materie de modele sunt în trend bulinele și dungile.

Țesăturile sunt transparente și ușor șifonate.

Fuste sunt scurte sau lungi și neapărat vapoase, iar bluzele sunt simple și mulate, cu volănețe sau șireturi.

Tipurile de încălțăminte care se poartă vara aceasta sunt sandalele cu talpă ortopedică, balerini, sandalele cu toc și mai ales șlapii.

Ochelarii de soare cât mai mari sunt un accesoriu de nelipsit, dacă vrei să fii în pas cu moda!

Dar, la acest capitol, atenție!: dacă ai fața rotundă, este indicat să porți rame dreptunghiulare; la o față pătrată, sunt recomandate ramele ovale sau rotunde. Unei fețe în formă de inimă i se potrivesc ochelarii tip aviator, iar fața ovală este avantajată de orice tip de rame.

Indiferent, însă, de ce se poartă și care sunt tendințele modei, e recomandabil să purtăm haine care ne stau bine, care ne avantajează și care ne fac să arătam *cool*...

DARIANA STELIANA MUNTEAN

Eveniment

Shakira, o artistă completă

Shakira și-a început cariera muzicală la numai 13 ani, când a semnat un contract cu casa de discuri Sony/Columbia pentru primul ei album intitulat „Magia”.

La 15 ani a scos al doilea ei album „El Oasis” și a cochetat cu actoria, jucând în telenovela „El Oasis”.

Moștenirea culturală a familiei, la care se adaugă câteva accente de rock&roll, își va pune amprenta asupra albumului din 1995 „Pies Descslos”, pentru care va primi un disc de platină în Statele Unite ale Americii.

În anul 1998 Shakira scoate un nou album „Donde Estan los Ladrones?”, la realizarea căruia artista a colaborat cu Emilo Estefan. Cântecul care dă numele albumului a stat timp de 11 săptămâni pe primul loc al topului Latin Billboard.

În anul 2000 Shakira se face blondă și începe să lucreze la primul ei album în limba engleză „Laundry Servicer”, care a apărut în 2001.

După ceva mai mult de un deceniu de la debut, Shakira a ajuns un star internațional de o celebritate incontestabilă, cu hituri instalate pe prima poziție a topurilor și cu mii de albume vândute în întreaga lume.

În această lună, Shakira va concerta la Timișoara, în premieră națională absolută. Un show pe care merită să îl vedeți !

IULIA TĂTUCU

Telespectator

Thalia, diva mexicană

Thalia Ariadna Sodi Miranda s-a născut în 26 august 1971, în Ciudad de Mexico și are patru surori. Copilăria nefericită i-a fost marcată de moartea tatălui ei a determinat-o să numai vorbească cu nimeni o bună bucată de vreme.

După ce a trecut peste această perioadă dramatică, a fost una dintre solistele grupului *Din-Din*. Nu după multă vreme a renunțat la acest grup și s-a alăturat formației *Timbiriche*.

În anul 1990 i-a apărut primul album în calitate de interpretă solo, care avea la bază muzica pop-rock. Al doilea album s-a intitulat „Mundo de Cristal”. Anul 1992 a venit cu un nou album de-al divei numit „Love”.

În 1995 a semnat un contract cu casa de discuri EMI Records și a început să colaboreze cu Emilo Estefan la un nou album „En Extrasis”, care a fost foarte apreciat de public. „Amor a la mexicana „ a fost un succes total, Thalia primind discurile de aur și platină pentru vânzări.

Au urmat și alte albume „Thalia”, în 2003, și, în 2005, „El Sexo Sentido”, care a avut un succes enorm. De ceva vreme a apărut pe piață „El Sexo Sentido Reloaded”, cu cele mai bune piese ale acesteia. Una dintre cele mai cunoscute piese cântate în engleză a fost „I Want You”, pentru care a colaborat cu Fat Joe.

Primul succes al Thaliei în calitate de actriță de telenovele l-a avut în 1987, cu rolul din „Quinceanera”.

În anul 1994 a jucat în „Marimar” rolul unei fete sărmene care se îndrăgostește de un tânăr bogat. A urmat, în 1995, „Sármana Maria”, în care Thalia, alături de Fernando Colunga, au interpretat personajele principale. S-a zvonit că între ei a fost o relație.

După patru ani, în 1999, a interpretat, în „Rosálinda”, rolul unei vânzătoare de flori, care se îndrăgostește de un bărbat bogat, dar, din păcate, își pierde memoria. Cel mai recent film în care a apărut a fost „Mambo Café”.

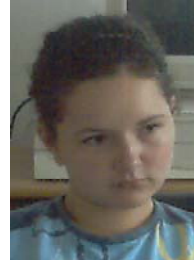
Se zvonește că diva mexicană ar dori să se întoarcă pe platourile de filmare și să joace într-o nouă telenovelă alături de nepoata ei, Camila Sodi. În timpul liber, Thalia preferă să facă yoga, să se plimbe, să înoate și să citească. Ea adoră culorile portocaliu, purpuriu, alb și albastru.

Diva mexicană își poartă perinuța preferată oriunde s-ar duce, indiferent dacă merge la un concert sau dacă pleacă în călătorie.

Thalia iubește mult animalele, având nu mai puțin de șapte câței și trei papagali.

Cu adevărat Thalia este o artistă completă, o veritabilă divă!

ADINA MĂDĂLINA COJOCARU

Însemnări de suporter

Poli, Poli, luptă pentru noi !

Echipa care reprezintă Timișoara la campionatul de fotbal din divizia A este Politehnica. Acest club a fost înființat în anul 1921. Este una dintre cele mai frumoase și mai corecte echipe din fotbalul românesc. Are cea mai frumoasă și mai civilizată galerie din țară: Commando Viola Ultra Curva Sud. În prezent, echipa este condusă de pe banca tehnică de Sorin Cârțu, patron fiind Marian Iancu.

De când și-a schimbat numele din Poli AEK în Poli Timișoara, echipa a avut trei antrenori foarte buni: Cosmin Olăroiu, în prezent antrenor la Steaua București, Gheorghe Hagi și actualul antrenor Sorin Cârțu.

După plecarea lui Hagi, Răzvan Lucescu i-a promis lui Marian Iancu că va antrena echipa, dar jucătorii Rapidului l-au convins pe tânărul antrenor să se întoarcă la club, astfel încalcându-și promisiunea de a antrena la Timișoara.

Echipa acuală are jucători valoroși precum Dan Alexa, Ștefan Grigorie, Adrian Olah, Mihaiță Pleșan, Marius Popa (unul dintre portari), Silviu Bălăce, Gabriel Caramarin, Cristian Daminuță, Gabriel Torje și exoticii Mansour și Emegara.

Una dintre cele mai mari rivale ale echipei timișorene este Steaua București.

La meciul cu Rapid din campionat suporterii bănățeni au făcut schimb de fulare și steaguri cu rapidiștii, iar scorul de 3-1 pentru Rapid, timișoreni s-au ridicat în picioare și au strigat: „Rapid bate pe Steaua!”, referindu-se la meciul din Cupa UEFA.

Visul oricărui suporter bănățean este ca Poli să devină campioana României, vis care era aproape să se realizeze deoarece Poli a fost un timp pe locul al treilea, dar, din păcate, majoritatea jucătorilor buni de la echipă s-au accidentat și nu au mai putut intra o vreme pe teren.

Poli Timișoara este o echipă la care *fair-play*-ul este un lucru de bază. Un *fair-play* care este și al galeriei. Deopotrivă, Echipa și Galeria alcătuiesc un tandem inseparabil care fac mândria sportului timișorean.

ADINA MĂDĂLINA COJOCARU

Ilustrațiile publicației de față reproduc momente din activitatea participanților la prima sesiune a celei de-a VI-a ediții a Programului de inițiere și instruire în domeniul jurnalisticii *Probitas 2006*, desfășurată la Centrul de jurnalism Românești, comuna Tomești, județul Timiș, sub egida Fundației Vest pentru Jurnalism Regional și Euroregional Timișoara, Universității “Tibiscus” - Facultatea de Jurnalistică, Uniunii Scriitorilor din România – Filiala Timișoara și West City Radio Timișoara.

Coordonator de program:

MARIAN ODANGIU

Editor coordonator: VIOLETA FICARD

Echipa redacțională: MIRUNA DIANA BRAȘOVEANU, ADINA MĂDĂLINA COJOCARU, DRAGOȘ ALEXANDRU LUPU, DARIANA STELIANA MUNTEAN, IULIA TĂTUCU, ALEXANDRU DAN ȘIPOȘ (Școala generală nr. 16 „Take Ionescu” Timișoara)

Printed by:

Fundația Vest pentru Jurnalism Regional și Euroregional Timișoara România

Românești, comuna Tomești, județul Timiș

FVJ © 2006

PROBITAS 2006

Anul VI

No. 1

Julie 2006

Românești

Județul Timiș

România

Publicație realizată de participanții la cea de-a VI-a ediție a programului de inițiere, instruire și perfecționare în domeniul jurnalisticii

Chiar atât de diferite ?

Alpha și Omega

Întreg universul este stăpânit de o balanță în echilibru. Talerele acesteia nu se aseamănă, dar se completează.

De mii de ani, omenirea a conceput ideea de existență a *binelui* și *răului*, ce formează un absolut.

Pentru vechile civilizații, precum cea chineză, de exemplu, absolutul, Ying și Yang, nu exprimau mai mult decât diferența foarte mare de personalitate între oameni.

Cu trecerea timpului, echilibrul a căpătat o formă, mai complexă, ajungând să reprezinte lucruri în totalitate diferite: mic vs mare; puternic vs slab; început vs sfârșit; etc.

După alfabetul grecesc, acestea au fost redenumite Alpha și Omega, simbolizând opusul a tot ce există.

Însa cheia „echilibrului” în univers era mult mai evidentă, existând de la momentul creației, până acum.

Binele și *răul* au dus o dispută neîntreruptă pentru a domina tot ce există. De-a lungul timpului, marile religii au exprimat întotdeauna credința pentru o parte bună și o parte rea.

De exemplu, în religia egipteană, Ra, Zeul Soare, fiul său Horus și Zeul fără chip ce ia înfățișări din natură, Amon, reprezentând *binele*, iar Seth, zeul tenebrelor, partea întunecată.

Dar religia egipteană nu a fost singura ce a prezentat, prin divinitățile sale, echilibrul existenței. Și mitologia nordică, în care Odin, regele zeilor, era considerat cel bun și Loki, zeul întunecat, a procedat similar.

Cel mai evident exemplu este, însă, acela al religiei creștine, în care Dumnezeu, cunoscut totodată ca și Creatorul, Fiul său Iisus și Sfântul Duh, divinitatea fără chip reprezentând *binele*, iar Lucifer, îngerul căzut, *răul*.

Cele două extreme sunt importante prin simplul fapt că ne dau speranța de a ști că există ceva mai puternic decât noi: partea pozitivă este respectată și totodată temută pentru că este jumatate din absolut, iar *răul*, deși îl disprețuim, îl contestăm și ne ferim de el, îl acceptăm și, uneori, ni-l chiar însușim și acționăm în numele lui.

Ambele elemente se află în adâncul sufletului și minții umane. O minte fragedă în jurul unui suflet neîncercat de viață nu este nici rău, dar nici bun, însă, cu timpul, cu modelarea minții și a sufletului, unul dintre ele se accentuează. Niciodată, însă, cel uitat nu este pierdut pentru totdeauna, întorcându-se, prin sentimente și trăiri precum mila, îndurarea, iubirea, dar și ura, disprețul și gelozia. Cel mai greu pentru o persoană nu este să fie *bună* sau *rea*, ci să fie în *echilibru*.

De-a lungul mileniilor, *binele* și *răul* s-au înfățișat pe pământ sub mai multe forme.

Cel mai important moment a fost acela în care omul a fost creat și extremele s-au unit. Lumina a arătat cât de pură, blândă și frumoasă este, prin persoane ca Iisus Hristos, Fiul Lui Dumnezeu. În schimb, întunericul a adus moarte, distrugere, chin, suferință, urățenie, prin nenorociri și războaie.

Cele două elemente ne înconjoară și ne influențează puternic. Tot ce există în jurul nostru a fost atins de măcar unul dintre elemente. Ele dau rost vieții noastre pe care o colorează și o animă. Frumusețea unei zile fericite, dar și durerea simțită într-o zi tristă se datorează tot lor.

Așa că, aveți grijă: tot se întâmplă în jurul vostru are un rost și nimic nu este o simplă coincidență.

ALEXANDRU DAN ȘIPOȘ

Școala generală nr. 16

„Take Ionescu”

Reinventarea reperelor

Într-un timp al istoriei românești caracterizat prin absența reperelor morale, intelectuale și culturale, e o mirare – cum ar zice poetul – să descoperi cum, încetul cu încetul, exact acolo unde e firesc să încolțească: în mințile și sufletele adolescenților, noi repere încep să prindă viață, să capete contur, să existe. E vorba, desigur, despre noile repere morale, intelectuale și culturale, până la urmă, ale unei noi Români valorice.

Ale unei Români care a rupt definitiv orice punți de trăire și memorie, individuală dar și colectivă, cu istoria comunistă a ultimilor șaptezeci de ani. Ale unei Români eliberată de orice fel de complexe, patimi sau frustrări. Ale unei Români oarecum inocente, care, prin tinerii ei, se anunță a fi, cu adevărat, *altfel*.

Până la urmă, ale unei Români care este redescoperită pas cu pas, reinventată de chiar acești adolescenți cu gândire limpede și clară, pentru care a lucra cu calculatorul, cu Internet-ul, cu tot ceea ce înseamnă „era informațională” este un mod de viață asumat încă din școala primară sau, poate, chiar mai devreme: încă înainte de a învăța alfabetul ! Iar a scrie, de la eseul filosofic, la a prezenta cea mai recentă tendință din modă este un gest firesc de comunicare directă.

A fost, spun, așadar, o mirare să ne aflăm, în această primă sesiune a celei de-a șasea ediții a programului „Probitas”, alături de un grup de adolescenți, în primul rând, foarte mândri de școala în care învață (ca să nu greșesc: „Eco-școala cu clasele I-VIII „Take Ionescu” Timișoara”), semn că dascălii lor au știut să le cultive sentimentul apartenenței la o comunitate studioasă cu o identitate precisă, inconfundabilă. Un reper esențial, pe care se întemeiază totul.

Un grup de adolescenți pentru care cunoașterea tehnologiei digitale s-a dovedit a fi un loc comun, unul care nu le provoacă nici un fel de inhibiții.

O „echipă”, apoi, care, după câteva ezitări, a funcționat ca un mecanism bine pus la punct, de parcă experiența jurnalistică pe care programul le-o propunea era, pentru membrii ei, faptul cel mai normal cu putință: individualitățile puternice s-au adaptat grupului, egoismele și adversitățile copilărești s-au estompat, sarcinile au fost asumate și îndeplinite matur și solidar, cu o țintă precisă: să demonstreze că Ei sunt cei mai buni !

Urdii de fantome uriașe

A trecut dimineața ucigător de fierbinte. Soarele aruncă sclipiri violente de platină asupra întregii naturi.

Amiaza întunecată de norii uriași, grei ca plumbul, ce se adună pe cerul furios. Liniile frânte ale fulgerelor mai luminează din când în când cerul întunecat.

Uriașe urdii de fantome înghit întregul orizont: furtuna se dezlănțuie. Gigantice picături de apă lovesc cu putere pământul.

Pământul se cutremură la tipetele vântului ce băntuie printre copaci.

Înainte de furtună, florile-și aplecau pocalurile aurite spre pământ; acum acestea au pierit...

Și animalele care doreau puțină răcoare - ursul mormăia morocânos când scotea botul pe-afară, vulpea mai puțin își scăpa prada din cauza oboselii - acum erau speriate de urletele soarelui captiv în închisoarea norilor plumburii.

Râurile ucigașe înghit totul în calea lor; pârașișe înspumate înecă florile, insectele lipsite de apărare, iarba abia încolțită...

Furtuna continuă.

Câteva sclipiri luminează cerul. Norii par a se risipi...

Orizontul e sângieru. Natura renaște mai proaspătă și zâmbește soarelui gata să apună...

MIRUNA DIANA BRAȘOVEANU

Școala generală nr. 16

„Take Ionescu”